
Sulyok Vince fordításai

FINN BJØRNSETH

A FIATAL HALOTTAK

De unge døde

Hallga,
hallga,
hadd szóljon a sötétség
a fiatalokról, akik
a másvilágba túntek.

Nem az ő hangjuk ez itt,
csak a csendes eső
a juharfák levelein az őszi éjben.
Hallgasd! Hajlanak
a levelek le
s kecses bókolással
hullatják a vízcseppeket le
a csembalóra és hegedűkre
írt menüettre.
Nem a nevük,
csak egy-egy csillag
virraszt keleten a tetők felett,
ahol a hajnal lágy ecsetje
keni fel sötét cinóbercsíkokkal
szegény reménykedésünk első jeleit
az égbolt peremére.

Hallga,
hallga,
vándorolva a széllel
a város fölé
daluk érkezik éppen.

(Norvégból)

PIET HEIN

MAGYARORSZÁG GYERMEKEI

Ungarns børn

Fölriadok s a sötétbe lesek ki,
ahol valami moccant.
Valami alig sejthető zajt adott.
Zápor dobolt át az éjszaka csöndjén.
Újból megeredt, hallani.
Alszik kicsim viruló, mély álomban,
játék mackóját ölelve álmában.
Rügyező gyermekálmából ő szólt-e ki?
Békén lefekszem. S fölriadok azonnal:
Magyarország gyermekei.

Kitárulnak, kinyílnak a szobafalak
emberi közösség, a te mélységeid felé.
Az emberi felelősségről éneklünk,
az ember jövő sorsáról, a legkisebbekéről.
Világom nem csak a közeli dolgoké.
Fekszem az éjben. Ahol sírnak. Hívnak.
Nem csupán Magyarország gyermekei, akik éheznek,
félnek és virrasztanak ébren.
Mindannyiunké a világon.

(Dánból)

MIĆO VLAHOVIĆ

AVE HUNGARIA

Ave Hungarija

Keleten fölkelt hirtelen egy ország,
a széles Duna, a puszta, a hegység
visszhangozták az ifjúság szavát,
a pompását, mely nem félt a haláltól.

Keleten fölkelt hirtelen egy ország,
s a rabok széttörték láncukat,
szimbólumát a zsarnok hatalomnak –
s új barázdákat kezdtek most szántani...

Tanúiként a rettentő nyomornak,
halálraszántan jöttek odúikból
elő a fölkelők seregei:
S csattogott, mint tenger fölött a szél,
békés Hungária, hallatta hangját,
fegyverre most, Petőfi büszke népe,
munkások, katonák, egyetemisták,
diákok, föl mind és segítsetek!
Előre! Reszket már a vörös cárság!

Hurrá! A félelem árnyéka nélkül
veti magát a sáncokra a gyermek,
a hősi tettért vérével fizetve.
Hurrá! A bájos lányka, nem törődve
fiatal életével, mint a fecske
röppen föl már a harci barikádra.
Hurrá! Írók, diákok mindahányan,
kik viszitek a forradalmi zászlót!
Ave Hungária!
Éneked itt cseng még ma is a fülemben,
a messzeségben tompán zúg a puszta
s halottaid már békében pihennek...
De föltámadásod napja majd eljön!
A vörös körtánc nem tarthat örökké.
Zászlaját büszkén bontja ki ifjúságunk,
barát barátal áll a barikádra
s az emberiség meghajlik majd elől.

(Szerbből)